6530

Obra número 4

MAGNETISME Y SONAMBOLISME

COMEDIA EN UN ACTE Y EN PROSA

ORIGINAL DE

Anton Pané y Galán

Y

Joan Martorell y Torner

Diposit:
Nueva Dulce, 2, baxos
BARCELONA

7

Obra número 4

MAGNETISME Y SONAMBOLISME

COMEDIA EN UN ACTE Y EN PROSA

ORIGINAL DE

Anton Pané y Galán

Y

Joan Martorell y Torner

Diposit:
Nueva Dulce, 2, baxos
BARCELONA

REPARTIMENT

Personatjes	Actors
DOLORS.	Sta. Roldán.
RAMON.	Sr. H. Marsal.
PEPET (1)	» Allepuz.
LLUIS.	» Llopart.
FALÉT	» Lleonart.

Lloch de l'acció: Barcelona.—Epoca: Present.

Dreta y esquerra del actor.

(1) Aquest personatje, vestirá á la primera sortida decentament; la segona, de pagés; y la tercera de pinxo.

Aquesta obra es propietat dels autors.

La «Sociedad de Autores Españoles» es l'única autorisada pera negar ó donar permis pera la representació. Queda fet el dipósit que marca la lley.

Imp F. Badia, Dr. Dou, 14. — Barcelona

ACTE ÚNICH

L'escena representa un piset del carrer de Salvadors, bastant mal arreglat; al mitg de l'escena una taula. Porta d'entrada á la dreta; á l'esquerra dos portes; la primera, va á la cuina; la segona, comunica ab altres habitacions. Al fondo un balcó que dona al carrer. Al costat d'aquest y á l'esquerra un armari. Repartides com convingui set ó vuit cadires de boga.

ESCENA PRIMERA

DOLORS y RAMON

(La primera, sentada junt á la taula; lo segón passejantse per l'escena).

RAMON Ja no 't vull sentir més.

DOLORS Pero home, pare...

RAMON No hi ha més pare que valgui. Ja t'he dit més de mil cops que aquest jove no m'agrada.

DOLORS Per qué no li agrada?

RAMON Per que el trobo massa ensopit.

DOLORS Si no 'l coneix, com pot saberho?

RAMON M'ho figuro; y per lo que t'he sentit esplicar temo que sigui com l'altre, y ja sabs lo que 'ns va passar.

DOLORS Que es lo que 'ns va passar?

RAMON Que no més ab tres mesos de tenirhi relacions varem tindre de fer mudar tots els culs de les cadires.

DOLORS Pero vosté no 'n va pagar cap.

RAMON Per que encare els devém. En fí, no 'n parlém més; jo vull qne 'l jove que t'estimi, sigui dit y fet, casori desseguida.

DOLORS Sí, pim, pam, pum; granota ficat al cove.

RAMON Y li dius que es inútil que 's cansi pujant les escales.

672753

DOLORS Justament avuy vol venir á parlar ab vosté sobres lo nostre amor.

RAMON Y jo li contestaré tirantlo daltabaix de la escala.

DOLORS Si fa aixó será un ingrat.

RAMON Be, bueno, no m'amohinis.

DOLORS Oh! no m'amohinis, ja ho diu vosté.

RAMON Pero que no veus que avuy per demá que renyissiu descubriría tots els nostres secrets.

DOLORS No ho cregui pas.

RAMON No hi pensis ab promesos, tu lo que tens de pensar es ab els tres mesos de lloguer que devém, y ab les llissons de sonambolisme, que d'aixó hem de menjar, creume.

DOLORS Es que ho podríam fer igual, perque les llissons que 'm dona tampoch les olvido.

RAMON Donchs donemhi un repás á veurer si 'm respóns al peu de la lletra.

DOLORS Are vol ferhi tota la cerimonia?

RAMON Sí, dona, sí, igual com si ho fessim de debó. Ja sabs que avuy el públich ho vol tot net.

DOLORS Sí, net com la sonámbula Pura que may se rentava la cara.

(*Ella s'aixeca de la cadira en qu' está assentada, y s'assenta á un'altre del mitg de l'escena. Ell la magnetisa. Pausa).*

RAMON Que ja dorms?

DOLORS Esperis, que he perdut la son.

RAMON Estás á punt?

DOLORS Sí.

RAMON Donchs, mans á l'obra. Recórdat be de les lletres. (*Fa com qui 's trova al carrer fent apartar á la gent*). *Tirarse p'atrás. Afortunato he no afortunato. (Dirigintse al públich*). La *sorte* d'aquesta *signora.*

DOLORS Oh! la *sorte* d'aquesta *signora* ha *sido molto buona*, sinó que *siempre* ha *frecuentato con personas que le han querido mal. Esta signora ha sito molto afortunata...*

RAMON Prou. Are jo aquí hi faré una mica de moxiganga. Ja ho veu vosté, ha sigut molt

afortunada, pero les males persones.....

DOLORS *Pero por esto no desconfíe, que dentro tres ó cuatro meses tendrá una noticia que le causará gran sorpresa.*

RAMON *Ya ve usted, una noticia que le causará una sorpresa.* Tú, noya, deurá ser la sorpresa del porch de la fira.

DOLOSS No digui tonteríes que 'm fa riurer, després notarán que no dormo.

RAMON Jo 'm creya que dormies. Bueno, tornemhi que no ha estat res. *A. A ver, de que color lleva el vestido?*

DOLORS *Negro.*

RAMON *B. Bueno.*

DOLORS *Malo.*

RAMON No enrahonis, que posarás els peus al cossi. *B. Bueno. De que color lleva la corbata aquél señor?*

DOLORS *Encarnada.*

RAMON *Corriente. Que tiene aquél señor en la mano?*

DOLORS *Un bastón.*

RAMON *D. Dígame á quien estoy señalando?*

DOLORS *A un niño.*

RAMON *E. Está bien, que lleva á la cabeza?*

DOLORS *Boina azul.*

RAMON *F. Falta decirme que lleva aquel señor en la cabeza?*

DOLORS *Nada.*

RAMON Donchs t'has equivocat, perque porta un sombrero com una casa de quart pis. Que no ho sabs que are la *F.* vol dir sombrero?

DOLORS Te rahó, are si que m'he equivocat.

RAMON Ho veus com es lo que jo 't dich? Mentres no estiguis al corrent del sonambolisme no pensis en tenir relacions.

DOLORS Pero...

RAMON Se t'olviden les lletres *y* algún dia tindríam un disgust.

DOLORS Li juro que no m'equivocaré més, *y* si ho vol provar hi tornarém.

RAMON No, per avuy ja n'hi ha prou; demá será un altre dia.

DOLORS Escolti, si no m'equivoco 'm deixará casar ab en Pepet?

RAMON Si no t'equivocas, ja ho veurém. Mira, jo me'n vaig allá dins, á estudiar una mica de magnetisme. Si venen en Lluis y en Falét 'm cridas, que hi donarém un petit repás. *(S'en vá).*

ESCENA II

DOLORS

DOLORS Está be. Potser si que 's pensa que 'm vull quedar per vestir sants; ah no, aixó no; per més que s'hi empenyi, primer deixaré el sonambolisme que 'l meu Pepet. Per altre part, veig també que te rahó, perque si algún cop m'equivoco, ho faig pensant ab ell; y per cert que ja triga més de lo regular avuy; quant vingui li mouré un escándol. (*Trucan*; *ella va á obrir y surt ab en Pepet*).

ESCENA III

DOLORS, PEPET

DOLORS Oh! ets tu?

PEPET Sí, soch jo; que no visch, ni sossego sino quant estich al teu costat.

DOLORS No cridis tant.

PEPET Y aixó, que hi ha malalts?

DOLORS No, peró el papá no vol que tingui relacións ab ningú.

PEPET Y aixó, per qué?

DOLORS Perque avuy havem repassat el sonambolisme y m'he equivocat per culpa teva y per aixó no ho vol.

PEPET Per culpa meva? no 't deya pas res jo.

DOLORS No hi fa res, pero devegades hi ha coses que callantlas fan més mal que no pas que 's diguin.

PEPET Ah! ja comprench, vols dir que m'estimes.

DOLORS Y tu á mí?

PEPET Ab tota l'ánima.

DOLORS Pero encar que jo t'estimi, si el meu pare no ho vol que'ns casém preveig un final trágich.

PEPET Y per que no ho vol?

DOLORS No ho se... diu que 't troba massa ensopit.

PEPET Que soch ensopit?

DOLORS Aixis ho diu ell.

PEPET Be, ho dirá perque no m'aprofito. (*L' abrassa*).

DOLORS Y are, que t'agafa?

PEPET Ja veurás, m'espavilo.

DOLORS No, si per mi ja n'ets prou, la cuestió es demostrarli á n'ell.

PEPET D'aixó no 'n passis ansia, jo li faré veurer que no 'n soch.

DOLORS Pero, com?

PEPET Mira, tinch una invenció que la vaig á posar en práctica. Tu vegis lo que vegis, fes el mut, el sort y 'l cego.

DOLORS Are si que no t'entench.

PEPET Ni falta que 't fá. Jo 't juro que serás meva. Ja li demostraré que no soch tant ensopit com se pensa. Adeu. (*L'abrassa y s'en vá*).

DOLORS Que voldrá fer? Vaya un cas més rápit, jo prou m'he escarrassat per saberho, pero com si tal cosa. Fes el mut, el sort y 'l cego. Potser s'haurá inventat un nou sonambolisme, pero ¡cá! no 'l veig capás. En fí, veurém que 'n sortirá d'aixó.

ESCENA IV

DOLORS, LLUIS y FALÉT

LLUIS Bon dia.

DOLORS Hola, sou vosaltres?

LLUIS Sí, y 'l seu pare, ahont es?

DOLORS Es allá dins; seyeu que l'aniré á avisar.

FALÉT Vagi, vagi, que ja 'ns esperarém. (*Ella s'en vá, y quant es fora diu á Lluis:*) Si avuy

no venen *perras*, no estich per més sonambolismes.

LLUIS Negrets á n'aquest temps. Vaya home.

FALÉT Es que si no li dius tú, li diré jo.

LLUIS Diguemli tots dos á l'hora.

ESCENA V

DOLORS, RAMON, LLUIS y FALÉT

RAMON Hola, noys, ja sou aquí?

LLUIS Sí, venim per si voleu fer una mica de comedia d'aquella.

FALÉT *(Apart á Lluis)*. Párlali dels *calés*, ¿sents?

LLUIS (*Apart á Falet*). Pero... vols callar?

RAMON Bueno, donchs, hi donareu un repás.

LLUIS També li volía dir, sinó hi tingués inconvenient, si 'ns podrá donar alguna cosa á compte, perque tant aquest com jo no tením *trucant*, per falta de *motas*.

FALÉT Deixat de *trucant*, lo que faltan son *perretas*.

LLUIS Vols callar?

RAMON Vaja, vaja, feu un cigarret *y* comensarém desseguida. *(Mentres ells fan el cigarro, Ramon arregla l'escena)*.

FALÉT Pero de *pistrinchs* no 'n venen.

RAMON Ja teniu mistos?

FALÉT Ja li he dit, ni quartos tampoch.

RAMON Be, bueno, no 's capfiqueu; *y* os daré alguna cosa á compte, *y* el dia que 'm contractin no 's queixareu de mí. Apa, apa, que ensajarém un mica, Tú, posat aquí *y* tú aquí. (*Va colocantlos al seu gust fent lo que diu.*) Pósat ben tiesso, home, *y* tu també, ajajá, are esteu be. *(Els magnetisa fentlos fer gestos ridícols. Lluis riu)*. No riguis home (*Pot allargarse á gust del actor ó del director*).

DOLORS (*Que ve de la porta del pis)*. Papá, papá, allá fora hi ha un pagés que pregunta per vosté.

RAMON Un pagés? Donchs fora estátuas, *y* feu

veurer que m'esteu esperant á mí, perque's cregui que tinch molta feyna. (*Ells s'assentan, Pauseta*).

LLUIS Vejam quant vindrá aquest home.

FALÉT Ja estich cansat d'esperar.

DOLORS Entreu, mestre, entreu.

ESCENA VI

Dits, PEPET, de pagés

PEPET Deu vos guart.

LLUIS Jo soch primer, sentiu?

FALÉT No es cert, que primer soch jo.

RAMON Que se li ofereix?

PEPET Home, ja ho veureu: jo tinch una mena de manera de mal que no sé si os hi haveu fixat, y vinch á veurer si vos me 'l podreu curar.

RAMON Ah! es qüestió d'algún mal, veritat?

PEPET Es clar; si estigués bo ja no vindría. Donchs m'han sortít dos grans l'un al costat de l'altre, que no'm deixan estar tranquil ni una hora. Y per allá al meu poble m'han comensat: ves á Barcelona, que allí hi ha curanderos per tots istils, y jo m'he dit: vaig á probarho. He preguntat á la taberna d'aquí al cantó, y un que li dihuen en Bufa m'ha atrassat aquí.

RAMON Donchs miri, no podía caurer en més bones mans (per matarlo. Tindré de fer de curandero).

PEPET Y aquets també tenen grans?

FALÉT No, jo tots els tinch petits.

RAMON (Que es tafané aquest home). Esperan la noya que 'ls hi endevini la planeta.

PEPET Que potser es de las que llensan las cartes la seva noya?

RAMON No senyor, no llensa cartes la noya. Aquí lo que fém es endevinar lo pensament. Y si te algua cosa per saber, la noya li dirá la manera de saberho.

PEPET Tot es bo saberho. Donchs á mí, apart de lo

dels grans em passa una cosa molt grossa.

RAMON Espliquis.

PEPET Deixim seure una mica primer. *(Tots li donen cadira)*. Moltes gracies. Ya li explicaré: jo tinch un bordegás, que 'l gran gamarús, s'ha enamorat de la mossa més guapa del poble, y com que son una gent molt rica no 'l volen per que diu que es lleig y ensopit, y no ho creguin, mirantme á mí igual es ell.

RAMON Donchs miri, si vol, la noya li dirá lo que ha de fer perque 'ls pares d'ella 'l vulguin.

PEPET *(Tirantse als brassos de Ramón)*. Que diu are? Sant cristiá.

RAMON Pero que fá? que 's torna boig?

PEPET Sí, 'm torno boig d'alegría, perque sab vosté el pes que m'ha tret de sobre?

RAMON Y per aixó es descarrega ab mí? Noya, noya, prepárat, (em sembla que aquest pagés, es molt pagés). Oh!, pero ja sap que aixó valdrá molts diners?

PEPET Aixó ray, per diners no m'espanto, porto ben plena la bossa

RAMON Apa, apa, que portá ben plena la bossa, no dormim, be vuy dir sí, possat á dormir desseguida). (*Ella s'assenta y ell repeteix el joch del magnetisme de la primera escena*)

PEPET (Que li fá are?)

RAMON Are s'adormirá desseguida.

PEPET Ben diferent de jo; á mi encare que'm punxessin no m'adormiría. Y quant dorm, que fá?

RAMON Home, quant dorm es que te son. Be, vuy dir ella... res, es l'esperit, (ja no sé 'l que 'm dich).

PEPET L'esperit?

RAMON Per aixó 'n dihuen sonámbules, y quant s'adormen es quant endevinan.

PEPET Ah ja; veyam donchs, fássila enrahonar.

RAMON No pot ser encare, perque no está be.

PEPET Ah! Es dir que te d'estar be? pórtali un matalás y dormirá.

RAMON Vaja, ya está; ja li pot preguntar tot lo que vulgui.

PEPET Dispensi, pero lo que tinch de dirli, voldría que fos á soles.

RAMON Aixó ray. (*A Lluis y Falét que fan l'adormit*). Ey, joves, tindrán de retirarse. Tindrán de passar al saló d'espera; ja 'ls avisaré.

TOTS DOS Ah! bueno, bueno.

FALÉT (Ahont ha dit?)

LLUIS (A la carbonera, conto)

PEPET (Ho fan més be del que 'm pensaba).

ESCENA VII

DOLORS, RAMON y PEPET

RAMON Vaja, ja estém sols, ja pot parlarhi tant en secret com vulgui, are.

PEPET Y vos, que no s'en aneu?

RAMON Jo 'm tinch d'estar aquí aprop seu per si acás se despertava.

PEPET Donchs aixís li diré ben baixet perque vos no ho sentiu. (*Acostantse á ella li diu apart*): Que tal Lola?

DOLORS Ets tú? ay grandíssim.

PEPET Sí, soch jo que comenso á demostrar que no soch tant tonto com ton pare 's pensa.

DOLORS Ah truan. Tu si que fas ben be el papé de pagés.

PEPET M'estimas?

DOLORS Calla, que si 't sent..

PEPET No tinguis por. Adeu. (*Tocantla*).

DOLORS Ya te'n vas?

PEPET Sí, tornaré desseguida, veyam si'm coneixerás. Veu? ja estém llestos, jo aviat estich.

RAMON La despertaré; que li ha semblat?

PEPET Ja se tot lo que volía, al meu noy ja se per que no 'l volen.

RAMON Per qué?

PEPET Es un secret; li diré á l'orella. (*Li parla baix a l'orella*).

RAMON Oh!

PEPET Tant cert, jo ho ignoraba aixó.

RAMON Aixís no s'amohini.

PEPET Es clar home, quant li tinch de donar?

RAMON Trenta pessetas.

PEPET Tingui, aquí te aquesta bossa, y conti si n'hi ha prou; demá tornaré pel remey dels grans.

RAMON Sí, sí; mentres tant jo li prepararé perque no tingui d'esperarse.

PEPET (No me 'n sé avenir). Adeu siau, hasta demá. (*Se 'n vá*).

RAMON Estigui bo.

PEPET Ja... ja... ja...

ESCENA VIII

DOLORS, RAMON, LLUIS y FALÉT

RAMON Que's estrany que no hagi regatejat, pero... ca, ca, es lo que jo dich á la noya: aixó te de durnos la felicitat; ja que legalment no podem viure tením de buscar un medi y 'm sembla que 'l medi millor es aquest. Y que tot son duros en pessa. Deu ser boig aquest home; vaya un cas més original. Els ensenyaré á la noya. (*Va á fer lo que diu pero 'l detenen Lluis y Falét que surten*).

LLUIS Sembla que l'aucell ha caigut á la trampa.

FALÉT Avuy si que cobrarém.

RAMON Aquest no més parla de cobrar.

FALÉT Vosté ha dit que 'l dia del debut no 'ns queixariem.

LLUIS Sis llissons á dugues *pelas*, dotze *pelas*.

FALÉT Y dotze jo, vintiquatre *pelas*.

RAMON Y jo que soch el mestre 'm quedaré pelát.

DOLORS (*Venint del balcó ahont fins are ha estat*). Que passa? Qu'es tot aixó?

RAMON Res, que he cobrat trenta pessetas d'aquell pagés y ja les volen aquets dos.

DOLORS Dónguimelas á mí, que jo soch qui les ha guanyades.

RAMON Ben mirat la noya te rahó.

FALÉT No m'hi avinch ab aixó.

LLUIS Ni jo tampoch.

FALÉT Això 's te de partir per tots.

LLUIS Just, que 's reparteixin.

RAMON Bueno donchs, vos daré un duro á cada hú; vos está be?

FALÉT Vinga 'l duro.

LLUIS Igual li dich; vinga 'ls vint rals.

RAMON Teniu, y calléu

FALÉT Aném, tú?

LLUIS Sí, aném, y que visquen les martingales. (*Cridant.*)

RAMON Pero, voleu callar?

FALÉT Es la mateixa emoció d'haber cobrat.

DOLORS (No se perque ha fet això aquell beneit).

LLUIS Que vens al Soriano, tu Falét?

FALÉT Sí, aném que trevalla el ventríloco.

RAMON Ah! espereuse. Que os sembla si donguessim un petit ensaig avants de...

FALÉT Aquest home sempre te el trevall apunt. Demá ja vindrém mitja hora més aviat. (*Trucan*).

RAMON Espereus una mica. (*A Dolors*). Tu ves á veurer qui hi ha; feu propaganda vosaltres. Sense estar establert ja no m'entench de feyna. (*Anantsen*). Lo que li dich á la noya: això será la nostra felicitat.

LLUIS Ja estich cansat d'estarme aquí.

FALÉT Pero, que fá aquest home?

LLUIS Are 'm toca á mí, mestre.

FALÉT No senyor, que 'm toca á mí.

DOLORS No os molesteu, es una carta.

RAMON (*Sortint*). Que hi ha noya?

DOLORS Una carta.

RAMON Una carta?, de qui deu ser? Veyam, llegim. (*Llegeix la carta*). «Apreciat sonámbul: per lo que 's veu vosté no ha anat may ab crosses, ni deu sapiguer lo que es una cara nova, pero li adverteixo lo primer que 'ls sis duros que li han timat al meu pare, jo vindré á recuperarlos dins pochs instants. Res més li dich. De lo contrari prepari la caixa de

morts». (*Parlat*). ¡Ay pobre de mí! Per lo que pugui ser, torneume el duro que os he donat.

LLUIS Jo no torno cap *calé*, vosté m'ha dat aquest duro pe 'ls ensaijos, per lo tant no 'm vingui ab martingales á mí.

RAMON Pero jo us ho he donat perque m'ho haveu dit.

DOLORS (*Venint del balcó ahont ha estat fins are*). ¡Ay papá! que m'ha semblat veurer un jove que feya una cara com aquets que perden la nit, y com si volgués dir: vinch á buscar lo meu. (*Trucan*).

RAMON No obris, tanca ab tots els panys. Apa vinguen els dos duros, cuiteu vosaltres.

LLUIS Que m'esplica á mí?

FALÉT Y á mí, que 'm conta? Un cop que cobro...

RAMON Com ho arreglo jo are?

LLUIS Aixó ray, no n'hi torni cap y ja está arreglat.

RAMON Sí, pero no ho aveu sentit? De lo contrari la caixa de morts.

FALÉT Cá home!, no tingui por. Que no servím per res nosaltres?

LLUIS Aixó, que no serveix per res aquest?

RAMON Oh! quina idea. Ens hem salvat. Ja se la manera de ferli por. (*Colocantlos ab posicions ridícoles, y fent lo que diu*). Tú, pósat aquí; y tu aquí. Ajajá, aixís esteu be, no us mogueu. (*Trucan fort*).

DOLORS Ay papá, que n'está d'enfadat, no més fá que trucar.

RAMON Ves á obrir. Vosaltres no os mogueu. Jo me 'n vaig a dins per lo que pugui ser, y sigui lo que Deu vulgui. (*Dolors ha anat á obrir y ell s'amaga. Surt Pepet sol, vestit de pinxo*).

ESCENA ÚLTIMA

TOTS

PEPET Ahont es aquest timador? (*Luis y Falét fan gestos y ganyotes fins que fugen corrents*) Sembla que us burléu de mí, mestre. Vaja home. (*Lo treu de la posició que está y Falét se l'hi acosta fentne un'altre*). Aquí será qüestió de rallar la cara á algú Ahont es aquest sonámbul? Ningú respón? Es dir que no volen sortir? Ep! Vaja, ja estich cansat de veurer ganyotes y posicions ridícoles. En guardia tot 'hom. (*Treu una* faca *empaitantlos per l'escena mentres van cridant.*)

LLUIS ¡Socorro! (*Corrent per l'escena*).

FALÉT Que 'ns maten! (*També corrent*).

RAMON (*Sortint*) (Fem l'home). Que passa? Que hi ha? (*Al veurer la* faca *de Pepet se posa á correr. Surt Dolors*). Fuig noya, tireu cadires per terra que aixís s'entrabancará y es trencará les cames.

DOLORS Que son aquets crits?

RAMON Fuig que 't matará. (*Al dir aixó Ramon s'amagará*).

DOLORS Que son cobarts, un home 'ls fa por? Deixil per mí. (*Aixís que Pepet surt Dolors el magnetisa. Pausa*). Que li sembla? (*Pepet queda magnetisat*).

RAMON Sino que ho veig, no ho creuría. Y que no 's mou, no. (*Tocantlo*).

DOLORS Que li sembla, faría per casa aquest jove?

RAMON Ja ho crech; no n'he trobat cap que ho fes tant be. Y tant natural, jo estich atontat.

DOLORS Be, vaja, prou farsa; sápiga que aquest jove es el pagés, el pinxo y el que jo he escullit per marit, per lo tant, ja qu'es á gust de vosté, ve á demanarme per casarse com més aviat millor.

RAMON Ah! murri, aixís vosté se m'ha rifat; are ho

comprench tot. Pero ab que conta vosté per casarse ab la meva filla?

PEPET Un servidor es manyá d'ofici y guanyo sis duros semanals, y ab aixó es ab lo que conto.

RAMON (No se que fer).

DOLORS Sí papá, y creguim á mí, el millor magnetisme es que no falti pa á la taula.

RAMON Ab aixó tens rahó. Es dir que esteu ben decidits?

DOLORS Sí papá, no sab lo felissa que 'm fá.

PEPET Lo mateix li dich, senyor magnetisador.

RAMON Ah! una cosa: ja que som á parlar clars li parlaré Sápiga que nosaltres estém algo atrassats; li dich are perque després no li vingui de nou.

PEPET No 'n passi cuidado d'aixó, jo me'n encarrego de pagarho tot.

RAMON Lo qu'es la joventut de tot se conforma. Ah joventut, qui pogués tornarhi. Y 'ls companys de magnetisme?

PEPET No 'ls busqui, ja son fora, jo 'ls he vist com obrian la porta escapant corrents.

RAMON Bueno, en tocant á vosaltres arreglarém...

DOLORS Ja estém arreglats, sols falta...

PEPET (*Al públich*) Si ab tant de Sonambolisme
no 'ls tením amohinats,
un aplauso, y están pagats
els autors de MAGNETISME.

— PROU —

Obres del mateix autor

L'ULTIM SUSPIR.	Drama 1 acte.
UN SABATER DE TABERNA . .	Monólech.
UN COMERCIANT EN COPES . .	»
LES CAPSETES DEL AMOR. . .	Comedia.
LO BENEYT DEL POBLE. . . .	»
VENJANSA D'AMOR.	»
ELS MURGAS.	»
ADAN Y EVA.	Diálech
BALLANT S'INFLA	Saynet
ELS AMORS D'UNA VIUDA. . .	Diálech.
MAGNETISME Y SONAMBOLISME.	Comedia.
ESCUDELLA DE PAGÉS . . .	Comedia.
LA COLLA DELS ESGUERRATS .	Comedia.